

PARAULES DE VIDA

24 hores per al Senyor

En la butlla *El rostre de la misericòrdia*, en la qual el papa Francesc convocava el Jubileu de la Misericòrdia, apareix per primera vegada el seu desig que entre el divendres i el diumenge de Quaresma, es fomenti en les diòcesis una jornada de «24 hores per al Senyor» (núm. 18). Es tracta que eixos dies hi haja temples oberts durant 24 hores ininterrompudament, amb exposició del Santíssim, moments d'oració i presència de sacerdots que estiguen disponibles per a celebrar el sagrament de la Reconciliació i atendre als qui cerquen un consell que els ajude en la vida cristiana. Aquesta iniciativa, constata el Papa, ha afavorit que moltes persones, entre les quals es troben molts joves, s'hagen acostat al sagrament del Perdó en un context d'intensa oració i hagen redescobert el sentit de la seua vida.

En el missatge per a la Quaresma d'enguany el Sant Pare torna a donar importància a aquesta iniciativa. Des de la certesa que l'amor mai s'apaga en el cor de Déu i que Ell sempre ens dona una nova oportunitat per avivar en nosaltres l'amor a Ell, el Papa afirma: «Una ocasió propícia serà la iniciativa *24 hores per al Senyor*, que aquest any ens convida novament a celebrar el sagrament de la Reconciliació en un context d'adoració eucarística. L'any 2018 tindrà lloc el divendres 9 i el diumenge 10 de març... En cada diòcesi, almenys una església romandrà oberta durant 24 hores seguides, per a permetre la pregària d'adoració i la confessió sacramental.»

En la nostra diòcesi es durà a terme aquesta proposta del papa Francesc en quatre parròquies: *Mare de Déu del Roser* de Tortosa, *Sant Miquel* de Deltebre, *l'Assumpció de Maria* de Vinaròs i *Sant*

Bartomeu de Benicarló. En altres zones menys poblades de la diòcesi poden organitzar-se també a nivell arxiprestal trobades similars en les quals es conjugue l'adoració eucarística i la celebració del sagrament de la Reconciliació, encara que no siga durant 24 hores ininterrompudes. Seria convenient que els sacerdots dels arxiprestats on es troben aquestes parròquies s'implicaren i convidaren els fidels a participar durant alguns moments, de manera que quede visible el caràcter diocesà d'aquesta jornada.

El Papa ens proposa una frase del Salm 130 com a lema: «És molt vostre perdonar». Aquesta afirmació ens recorda tres coses fonamentals en la vida del creient que hauríem de recordar durant

la Quaresma: en primer lloc, que tots estem necessitats de la gràcia del perdó de Déu, perquè cap de nosaltres som cristians perfectes; en segon lloc, que tindre la humilitat de reconèixer la nostra fragilitat i de demanar perdó, tant en les relacions interpersonals com en la relació amb Déu, és un gest que als ulls del Pare dignifica a qui el fa; i finalment, que el Déu en qui creiem i confiem és «lent a la còlera i ric en misericòrdia», que mai es cansa de perdonar perquè coneix millor que nosaltres les nostres fragilitats. Si Ell no es cansa d'oferir la seua gràcia, no tinguem por a obrir-nos al seu amor.

Amb la meua benedició i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Dimonis, encara

Al'Evangeli de Marc, que correspon al cicle litúrgic d'aquest any, hi apareixen sovint els dimonis. Jesús en treu d'un home una legió i els envia a ocupar un ramat de porcs que embogeixen i s'estimben (Mc 5,1-20). A la sinagoga de Cafarnaüm, un diable que posseeix un home l'increpa: «Has vingut a destruir-nos?». Jesús se li imposa: «Calla i surt d'aquest home» (Mc 1,21-28).

Als escèptics occidentals d'avui dia, els dimonis ens semblen de pel·lícula. Com si els moderns n'estiguéssim alliberats. Potser no hi són tan visi-

bles, als nostres carrers, però és evident que n'hi ha un munt. Els diables ens tempten i posseeixen. I no cal que els anem a buscar en situacions extremes: el diable de la droga, de l'alcohol i de tota mena d'addiccions. Tampoc cal que l'anem a buscar en la vivència potser menys escandalosa, però igualment esclavitzadora: el dimoni del diner, del poder, de l'ambició, de l'hedonisme que ens fa esclaus de tota mena de plaers. No, no cal que anem tan lluny, a buscar els dimonis. Només cal mirar-nos al mirall: descobrirem la capacitat d'odi que portem a dins per causa de la nostra

identitat política, nacional o cultural. És un dimoni que podreix les relacions laborals, contamina l'ambient familiar, sembla zitzània en les relacions de veïnatge i destrueix la concòrdia en societats plurals com la nostra.

Res no és més difícil, però també més cristià, que enfrontar-se a aquest diable interior que ens fa odiar a aquell que no pensa, sent o viu com nosaltres.

«Calla i surt de dins, diable del nostre petit odi de cada dia!»

Antoni Puigverd

PALABRAS DE VIDA

24 horas
para el Señor

En la bula *El rostro de la misericordia*, en la que el papa Francisco convocaba el Jubileo de la Misericordia, aparece por primera vez su deseo de que entre el viernes y el sábado anteriores al cuarto domingo de Cuaresma, se fomenten en las diócesis una jornada de «24 horas para el Señor» (n.º 18). Se trata de que esos días haya templos abiertos durante 24 horas ininterrumpidamente, con exposición del Santísimo, momentos de oración y presencia de sacerdotes que estén disponibles para celebrar el sacramento de la Reconciliación y atender a quienes buscan un consejo que les ayude en la vida cristiana. Esta iniciativa, constataba el Papa, ha favorecido que muchas personas, entre las que se encuentran muchos jóvenes, se hayan acercado al sacramento del Perdón en un contexto de intensa oración y hayan redescubierto el sentido de su vida.

En el mensaje para la Cuaresma de este año el Santo Padre vuelve a dar importancia a esta iniciativa. Desde la certeza de que el amor nunca se apaga en el corazón de Dios y de que Él siempre nos da una nueva oportunidad para avivar en nosotros el amor a Él, el Papa afirma: «Una ocasión propicia será la iniciativa *24 horas para el Señor*, que este año nos invita nuevamente a celebrar el sacramento de la Reconciliación en un contexto de adoración eucarística. En el 2018 tendrá lugar el viernes 9 y el sábado 10 de marzo... En cada diócesis, al menos una iglesia permanecerá abierta durante 24 horas seguidas, para permitir la oración de adoración y la confesión sacramental.»

En nuestra diócesis se llevará a cabo esta propuesta del papa Francisco en cuatro parroquias: *Nuestra Señora del Rosario* de Tortosa, *San Miguel* de Deltebre, la *Asunción de Nuestra Señora* de Vinaròs y *San Bartolomé* de Benicarló. En otras zonas menos pobladas de la diócesis pueden organizarse también a nivel arciprestal encuentros similares en los que se conjugue la adoración eucarística y la celebración del sacramento de la Reconciliación, aunque no sea durante 24 horas ininterrumpidas. Sería conveniente que los sacerdotes de los arciprestazgos donde se encuentran estas parroquias se implicaran e invitaran a los fieles a participar durante algunos momentos, de forma que quede visible el carácter diocesano de esta jornada.

El Papa nos propone una frase del Salmo 130 como lema: «De ti procede el perdón». Esta afirmación nos recuerda tres cosas fundamentales en la vida del creyente que deberíamos recordar durante la Cuaresma: en primer lugar, que todos estamos necesitados de la gracia del perdón de Dios, porque ninguno de nosotros somos cristianos perfectos; en segundo lugar, que tener la humildad de reconocer nuestra fragilidad y de pedir perdón, tanto en las relaciones interpersonales como en la relación con Dios, es un gesto que a los ojos del Padre dignifica a quien lo hace; y finalmente que el Dios en quien creemos y confiamos, es «lento a la cólera y rico en misericordia», que nunca se cansa de perdonar porque conoce mejor que nosotros nuestras fragilidades. Si Él no se cansa de ofrecer su gracia, no tengamos miedo en abrirnos a su amor.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

«Primera» trobada Barcelona-Tortosa
19-20 de gener de 2018

La idea de fer una trobada conjunta venia de lluny. Després d'algunes trobades anteriors, com el cap de setmana al monestir de Poblet, organitzat pel Laïcat XXI —on ens vam conèixer—, i algunes trobades puntuals a la parròquia de Santa Madrona de Poble Sec, i jornades com «Germans en Dignitat»..., se'ns feia necessari donar un pas més enllà i provar d'organitzar una trobada conjunta «Barcelona-Tortosa». Després d'algunes tardes de cafè i llibreta, s'ha fet realitat.

El divendres 19, a la tarda, ens vam adreçar a la Casa Patronat, un alberg al Parc Natural dels Ports. Crec que, tot i el fred, el vent i la difícil pujada amb el cotxe els hi va agradar. Ens vam instal·lar en llitres i després de sopar vam fer un joc de presentació. Vam acabar el dia amb una oració.

El dissabte 20, després de resar i esmorzar bé, vam emprendre el treball amb moltes ganes. Vam començar parlant de la situació dels grups d'una i altra diòcesi. Vam recordar les reunions anteriors, vam avaluar el moment present i vam projectar plans de futur; per exemple, l'Aplec de l'Esperit, trobada de joves de tota Catalunya que aquest any se celebrarà a Tortosa, així com algunes idees per a l'estiu.

Després, vam treballar un VEURE-JUTJAR-ACTUAR sobre la Justícia Social, més concretament, sobre la nostra actitud davant les injustícies del món, seguint l'exemple del bon samarità, intentat dibuixar la petjada que hem de deixar els cristians en el nostre present. La gent es va animar, vam parlar moltíssim i van sortir compromisos molt interessants.

Vam tornar a Tortosa a la tarda nit i vam ensenyar als nostres visitants la nostra parròquia i el centre parroquial, també el projecte de l'«Espai Jove». Alguns vam voler allargar la trobada amb un *tour* per la ciutat i un sopar. Vam ser 20 persones. Tot i que per a ser una trobada, no sembla molta gent, puc dir-vos que vam estar molt a gust... «en família».

Alba Martorell

Festa de Sant Enric d'Ossó

El dia 26 de gener, a la residència de les Gnes. Teresianes de Jesús, es va celebrar la festa de Sant Enric d'Ossó. El primer acte va ser la visita dels alumnes del Col·legi Teresià, de Tortosa, a sant Enric per felicitar-lo. En la celebració, els alumnes de 4t d'ESO varen imposar la medalla «d'Amics de Jesús» als alumnes de 3r de Primària, que es comprometeren a «ser com Jesús».

A les 12.30 h, Eucaristia d'acció de gràcies presidida per l'Il·lm. Sr. José Luis Arín, Vicari general, concelebrant un grup de sacerdots de la diòcesi. Varen assistir la Sra. Susanna Gómez, regidora de l'EMD de Jesús, germanes i amics de la Companyia de Santa Teresa. Mn. Arín va recordar els trets més importants de l'espiritualitat de sant Enric, centrant-se especialment en la seva recerca i vivència de l'autèntica «saviesa». En acabar l'Eucaristia els assistents a l'acte van poder compartir un dinar fred.

El dia 27, celebració a Vinebre. Aquesta és la data en que va morir sant Enric i el poble de Vinebre commemorà el traspàs del sant amb diversos actes culturals i religiosos. Un d'aquests actes va ser l'Eucaristia que va estar presidida per Mn. Miguel Gasulla, rector de Vinebre. Varen participar en ella sacerdots de la zona, l'equip de govern de l'Ajuntament de Vinebre i un grup de germanes teresianes de Catalunya, Aragó, València i Madrid.

Cristina Martínez

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Com més relats estem a Jesús, més serenor interior trobem, fins i tot enmig de les tradicions quotidianes» (10 de gener).

@Pontifex: «Qui no sofreix amb el germà que està patint, fins i tot si és diferent d'ell per religió, llengua o cultura, cal que es pregunti sobre la seva pròpia humanitat» (11 de gener).

@Pontifex: «La trobada amb Déu i amb els germans no pot esperar la nostra lentitud i mandra: la invitació és per a avui!» (13 de gener).

@Pontifex: «Treballem junts per acollir, protegir, promoure i integrar qui està obligat a deixar casa seva i viu moments de gran dificultat» (15 de gener).

Reunió d'arxiprestos i delegats

Dimarts dia 23, al Centre d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó, va tenir lloc la reunió que cada trimestre presideix el Sr. Bisbe amb els arxiprestos i els delegats diocesans.

Es començà amb el rès litúrgic de l'Hora de Tèrcia en la memòria litúrgica de sant Francesc Gil de Federich, sant tortosí, patró de la Delegació diocesana de Missions.

Després de la salutació del Sr. Bisbe, els arxiprestos estrenaven el seu ofici amb la Professió de Fe i el jurament de fidelitat del càrrec davant el Sr. Bisbe, que havia signat el seu nomenament el dia anterior.

A continuació, cada arxiprest comentà com s'està treballant el document sobre «*El ejercicio del Ministe-*

rio, fuente de santificación personal» que la Delegació del Clergat ha proposat enguany per a les reunions sacerdotals dels arxiprestats. Es constatà la molt bona acollida tant del document com de les pautes per a treballar-lo.

Posteriorment, els delegats van proposar el ritme de les seves activitats. La delegada de Pastoral Penitenciària destacà la importància del seu apostolat, cada dia més viu però encara molt poc conegut. El delegat de Pastoral de Joventut informà abastament

sobre el gran esdeveniment que el nostre Bisbat es disposa a celebrar per Pentecosta: l'«Aplec de l'Esperit», en què s'esperen vora dos mil joves d'arreu de les diòcesis amb seu a Catalunya, insistint en la necessitat imperiosa d'uns dos-cents voluntaris. El delegat de Família i Vida exposà els esforços sobretot per coordinar i millorar el servei de Preparació al Matrimoni.

Igualment, la resta de delegacions (Catequesi i Catecumenat, Vida Consagrada, Missions, Apostolat de laics, Salut, Ecumenisme, Hospitalitat de Lourdes) van informar de la seva vitalitat.

Amb el rès de l'Àngelus es va acabar la reunió i després vam compartir el dinar.

José Luis Arín Roig, vicari general

El fet religiós a la història de Tortosa

El divendres 26 de gener, com a cloenda dels actes celebrats amb motiu de la festes de Sant Francesc Gil de Federich, va tenir lloc a la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Tortosa, una conferència a càrrec del Sr. Josep Bayerri, natural de Tortosa i graduat en periodisme, escriptor, llicenciat en Ciències de la Informació, exercí la docència a Formació Professional i a l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat Politècnica de Catalunya.

La sala de conferències «Valentí Faura» estava gairebé plena. Cal destacar la presència del Sr. Ferran Bel, alcalde de la ciutat, alguns regidors, president i membres de l'associació Sant Francesc Gil de Federich i un gran nombre de tortosins que tant estimem els nostres sants.

La presentació fou a càrrec del Sr. Joan Otero, president de mencionada

associació. Tot seguit, el Sr. Bayerri inicià el tema dient que pretenia fer unes pinzellades sobre la religiositat de la història tortosina, en la qual sempre ha estat present l'Església catòlica.

La gent de la nostra terra es manifesta creient, encara que alguns d'aquests no són practicants, excepte en les misses exequials, celebració d'alguns sagraments, festa de la Mare de Déu de la Cinta, etc. Es constata que des de principis del segle XX ha sorgit un laïcisme. Àdhuc es dona el cas molt freqüent que s'educa els xiquets en valors cristians, que moltes vegades no coincideixen amb la forma de pensar i actuar de les famílies. Diu el papa Francesc: «*La crisi actual aprofundeix les arrels en una crisi humana i antropològica... però per damunt de tot està l'ésser humà que té dret a viure dignament*». També la

religiositat de la ciutat està lligada a les festes dels seus sants tortosins: sant Enric d'Ossó i Cervelló, santa Maria Rosa Molas i Vallvé, beat Manuel Domingo i Sol—les tombes dels quals estan a Tortosa—i sant Francesc Gil de Federich.

Tot seguit, com tots els anys, vam desplaçar-nos a compartir un «sopar solidari» al Viena. Ens vam aplegar cent-noranta persones per col·labo-

rar en aquest sopar benèfic a favor de Càritas: «Omplim un plat pel menjador Mossèn Sol». Agraïm a l'associació Gil de Federich els actes organitzats en honor del sant, així com a totes les persones que hi han col·laborat. També als components de «La Tuna Folk» que, any rera any, ens amenitzen la sobretaula amb l'alegria dels seus cants.

Maria Joana Querol

AGENDA

- ▶ **Del 4 al 9**, Teresianes, Exercicis espirituals per al Clergat.
- ▶ **Dijous 8**, Cervera del Mestre, Visita Pastoral.
- ▶ **Del divendres 9 al dissabte 10**, 24 hores per al Senyor:
 - Benicarló, Parròquia Sant Bartomeu, de 9 a 9 h.
 - Deltebre, Parròquia Sant Miquel, de 19 a 19 h.
 - Tortosa, Parròquia Mare de Déu del Roser, de 19.30 a 19.30 h.
 - Vinaròs, Parròquia l'Assumpció de Maria, de 18.30 a 18.30 h.
- ▶ **Dissabte 10**, Patronat, de 10 a 13 h, Jornada diocesana d'entitats socials. / Palanques, a les 17 h, Missa Estacional. / Sorita, a les 18.30 h, Missa Estacional.
- ▶ **Diumenge 11**, Cervera del Mestre, a les 12 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 5. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [2R 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperç, mr.
- 6. ■ Dimarts** [Dn 3,25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35]. *Sant Feliu de Llobregat*: sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.
- 7. ■ Dimecres** [Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19]. Santes Perpètua i Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

- 8. ■ Dijous** [Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23]. Sant Joan de Déu (1495-1550), religiós portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, màrtir.
- 9. ■ Divendres** [Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34]. Santa Francesca Romana (1384-1440), religiosa viuda, fundadora de les Oblates benedictines. *Sant Feliu de Llobregat*: sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV). Sant Dagobert, laic.
- 10. ■ Dissabte** [Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18,9-14]. Sant Simplicí, pa-

- pa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Bou, verge, fundadora de les Religioses de l'Assumpció.
- 11. ■ Diumenge vinent**, IV de Quaresma (lit. hores: 4a setm.) [2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jo 3,14-21. *Es poden llegir les lectures del cicle A*: 1S 16,1b.6-7.10-13a / Sl 22 / Ef 5,8-14 / Jo 9,1-41 (o bé, més breu: Jo 9,1.6-9.13-17.34-38)]. Sant Eulogi, prevere de Còrdova i màrtir (859); santa Àurea, verge, abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, verge.

Diumenge III de Quaresma (B)

COMENTARI

El lloc de trobada amb Déu és Crist ressuscitat

El llibre de l'Èxode descriu teològicament el Poble de Déu: alliberat de l'opressió d'Egipte, alimentat per Déu en el camí exodal vers la Terra Promesa, i convidat a segellar una Aliança santa amb el seu Salvador.

La secció 20,22-23,19 presenta el «Codi de l'Aliança» precedit i fonamentat pel Decàleg (o «*deu paraules*») que són clàusules d'un Pacte lliurement assumit.

No s'entenen els *deu manaments* sense Ex 19,1s on el Senyor proposa als de Jacob: «*Si observeu la meua Aliança, sereu la meua possessió personal*». A la proposta, el Poble unànimement respongué: *Complirem tot això que diu el Senyor, que ens ha tret d'Egipte*.

Prediquem un Messies crucificat: Pau no parla de «la creu» com a símbol genèric sinó de *la creu de Crist*.

La seva visió, més que el passat del Gòlgota, mira el present de la predicació dels evangelitzadors marcada per la Creu de Crist. L'Apòstol valora *la creu de Crist* com l'expressió definitiva de la gràcia amorosa de Déu.

Per això on tot parla de feblesa, d'*escàndol i absurd*, mostrant *la debilitat de l'obra de Déu* tant al Gòlgota com ara en la predicació apostòlica, en realitat *hi ha un poder superior al dels homes*.

Amb el cp. 2 l'evangeli de Jn entra en l'anomenat «Llibre dels Signes» amb els *senyals/signes* que els sinòptics anomenen «miracles».

L'episodi en què *Jesús es va fer un fuet de cordes i els tragué tots fora del Temple* la tradició sinòptica el situa com a pòrtic del relat de la Passió. Jn l'avança al cp. 2.

Als sinòptics la cita és de Jr 7,11: *El meu Temple serà anomenat casa d'oració per a tots els pobles*; a Jn la cita profètica es refereix a Za 14,21 *No hi haurà cap més negociant al Temple del Senyor*.

Una bona clau de lectura és llegir Jn 2 com avançament del resultat de l'obra de Jesús:

a) ens dóna un *vi* (símbol de salvació a Canà) en quantitat i qualitat totalment superior al fins ara experimentat (v. 1-12).

b) L'antic lloc preferent de trobada amb Déu —el Temple de Jerusalem—, més que purificat, queda substituït pel *santuari del seu cos* ressuscitat que és el definitiu i perfecte *Temple* de l'encontre amb Déu (v. 13-25).

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17) (Versió abreujada)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules:

«Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.»

«No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.»

«Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

► Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel regalimant de la bresca. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare.» Els deixebles recordaren allò que diu l'Esriptura: «El zel del vostre temple em consumia.» Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies.» Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos. Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'Esriptura i en aquesta paraula de Jesús. Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la peregrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

► Lectura del libro del Éxodo (Ex 20,1-17) (Versión abreviada)

En aquellos días, el Señor pronunció estas palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí. No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Recuerda el día del sábado para santificarlo. Honra a tu padre y a tu madre, para que se prolonguen tus días en la tierra, que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás falso testimonio contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo. No codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de tu prójimo.»

► Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye a los ignorantes. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

El temor del Señor es puro / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,22-25)

Hermanos: Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero para los llamados —judíos o griegos—, un Cristo que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les espació las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí: no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre». Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora». Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?». Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré». Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?». Pero él hablaba del templo de su cuerpo. Y cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y creyeron a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús. Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba a ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.